

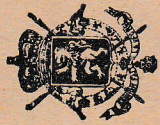

<p>GELDIG tot 81 MARI 1943 Den 1 FEB 1943 Handteekening : <i>[Handwritten Signature]</i></p> <p></p>	<p>GELDIG tot 81 MARI 1944 Den 16 OCT 1943 Handteekening : <i>[Handwritten Signature]</i></p> <p></p>
<p>GELDIG tot 30 SEP 1943 Den 16 APR 1943 Handteekening : <i>[Handwritten Signature]</i></p> <p></p>	<p>GELDIG tot 30 SEP 1944 Den 22 MARI 1944 Handteekening : <i>[Handwritten Signature]</i></p> <p></p>

LEGITIMATIEKAART

LEGITIMATIEKAART

PGV N° 06349

(Geldig op vertoon van de
hieronder vermelde
identiteitskaart)

BELANGRIJKE OPMERKING. Welke ook de
geldigheidsduur dezer legitimatiekaart weze,
is de houder er toe verplicht in geval van
ambtsneerlegging ze onverwijld terug te
geven aan de Overheid van wie de kaart
uitgaat.

De Hr *Noël*
Leopold
houder van de identiteitskaart
n^o *15868*
gemeente *Mechelen*
is werkzaam bij
GEMEENTEBESTUUR VAN MECHELEN
in de hoedanigheid van
Bevelhebber
Breandreep

Stad Mechelen

Branddienst

EENZELVICHEIDSKAART

AFGELEVERD AAN

M. de Leeuw, Kapitein

bij het gewapend Pompierskorps.

De Drager.

De Burgemeester.

de Leeuw

VILLE DE MALINES

Service d'incendie

CARTE D'IDENTITÉ

DÉLIVRÉE A

corp. de Leeuw

au corps des sapeurs Pompiers armés.

Le Porteur.

Le Bourgmeestre.

de Leeuw

Wij danken God voor het rijke leven en de stille dood van

Paul NOËZ

oud kapitein-bevelhebber van het vrijwillig brandweerkorps Mechelen,
Drager van het Gouden Kruis der stad Mechelen, voor bewezen diensten.

Gouden Medaille der Kroonorde,

Gouden Medaille der Orde van Leopold II,

en van vele andere onderscheidingen.

geboren te Mechelen : 24 juli 1881 en overleden op 29 april 1964,
versterkt door de sacramenten der H. Kerk.

Mevrouw Paul NOËZ-DE MUNTRE,

Joris en Edith NOËZ-VEREYCKEN,

Erw. Zuster HERMENEGLDIS der Zusters Norbertienen van Duffel, geboren Hilda NOËZ,
Staf en Emilienne MERCKX-NOËZ,

Marleen, Gaby, Werner, Gerlinde en Rombert NOËZ,

Hildegarde, Kareljine, Wouter, Liesbet, Kristien, Geertui en Govert MERCKX,

De Heer en Mevrouw Louis NOËZ-VERBIST,

Mevrouw Pieter DE MUNTRE-RHEINNHARDT,

De familie NOËZ,

De familie DE MUNTRE.

Met een laatste Kruis en gebed kan het stoffelijk overschot gegroet worden
in de Sint-Norbertuskliniek te Duffel.

De kommunie mis tot ziele rust wordt gelezen in de kerk van St-Martinus
te Duffel op ZATERDAG 2 MEI, te 11 uur.

Mechelen, 29 april 1964.
XII Apostelenstraat, 13.

Geen bloemen of kransen.

POLLE.....

Polle bekleedde een hoge positie in de stad. Hij was namelijk schaliedekker van beroep, d.w.z. dat hij minstens driekwart van zijn aktieve leven doorbracht op 10 à 20 meter boven de begane grond - behalve als het op kerkdaken of-torens was, want dan was het wel drie keer zo hoog - dicht bij de hemel, de duiven en de mussen, met een dominerend uitzicht op al wat laag bij de grond gebeurde. Hij heerste vanop zijn Himalaya, het dak van de wereld, wereld die beperkt bleef tot Mechelen-stad, Begijnweiden inclus, en tot teken van zijn heerschappij, droeg hij niet een kroon of een steek, maar een bolhoed. Hij moet er wel twee gehad hebben, want die hij 's zondags droeg om naar de kerk te gaan toonde geen spoor van 't door-de-weekse werk. Het zal wel niet gemakkelijk geweest zijn er twee te vinden van zijn maat, want de omtrek van zijn hersenen was niet bepaald van de kleinste (de inhoud ervan navenant.) Zo verknocht was hij aan die bolhoed, dat hij er bleef mee pronken ook als de mode allang voorbij was, en de kinderen op straat vergeten waren dat ze de rechterduim in de linkerhandpalm moesten drukken telkens als ze er een tegenkwamen. Ze hadden de naam van dit ouderwets meubelstuk evengoed kunnen omvormen tot "Polhoed"...maar, hij stond ermee; zonder was hij Polle niet meer, tenzij... tenzij, en dat was het enig alternatief, tenzij er brand was in of rond de stad, want dat was de enige reden, en een gegronde, om de traditionele bolhoed te vervangen door de pompiershelm.

Dat was inderdaad de tweede bezigheid van Polle, dikwijls even hoog verheven, en minstens even gevaarlijk, maar ook met even weinig vrees beoefend. Polle had het namelijk om zijn vakkennis en gemis aan hoogtevrees, om zijn toewijding en durf, gebracht tot brandweercommandant. Dat ging in die tijd anders dan nu: geen examens, geen politieke wisselbeurt maar stielkennis; geen walkie-talkie om de anderen in het vuur te jagen, maar zelf als eerste de lange ladder op, met het bijltje aan de gordel, en desnoods de elektrische luchtlijnen met de blote hand afrukken. Daar hield hij zijn twee kromme pinken aan over. Hij kon zich nog eens terdege verkneukelen in zo'n echte ouderwetse uitslaande brand. Pompiershelmen moet hij er ook twee hebben gehad, naar zijn maat gemaakt, want als hij in de processie van hoogwaardig het "gewapend vrijwilligers-pompierkorps" aanvoerde, was er geen brandluchtje te bespeuren aan zijn glimmende helm.

Polle had nog een derde specialiteit, die hij, helaas tot ons aller spijt, slechts éénmaal per jaar uitoefende, en dat was op allerheiligen.

In die gelukzalige jaren van onze jeugd, kon men op 1 november geen straat ver gaan of de geur van wafels en pannekoeken sloeg u in de neusgaten. Om de twee of drie huizen moest er toen gebakken zijn, dat kon niet anders. Maar bij Polle was dat nog straffer. Nu zou men zeggen: hij overdrijft; nee, in die tijd was dat maar juist genoeg. Van in de voormiddag stond het beslag naast de stoof met een properen habddoek erover te gisten, op te gaan; en de deur van de keuken mocht niet te ver opengaan, want dan viel het deeg in.

Wij dan, de helobende neven en nichten, met trossen daarnaartoe. Van als wij de heilige grond van het begijnhof betraden, sloeg de pannekoekengeur, als een gewijde wierook in de hoogmis, ons tegen. Om er van te bekomen. Als ieder een plaatske gevonden had om zijn jas te hangen, 't was al koud, en een plaatske om te zitten, en dat kon altijd niet aan tafel, dan mochten we een voor een, of soms met twee of drie tegelijk, eens gaan kijken in de keuken. Stapels pannekoeken, meters hoog, en daartussen, hij stak er niet veel boven uit: Polle in al zijn glorie aan zijn fornuis, gloeiend van de hitte en van 't plezier; hij speelde immers graag met vuur, maar wist het altijd te domineren; het zweet parelde van onder zijn bolhoed; met vakkennis schudde hij de pannekoek even over en weer in de pan, en dan, hop, met een sierlijke zwaai vloog die omhoog, bijna tot tegen 't plafond, en dat was voor kleine mannen toen zéér hoog, en tot aller verbazing en bewondering, kwam die pannekoek, omgekeerd maar ongedeerd, netjes in de pan terug, om langs alle kanten evengoed gebakken te zijn.

En telkens kwam zijn vrouw, of een van zijn kinderen, een nieuwe stapel van de versgebakken halen om die dan met bruine suiker of siroop, op ne sibot, te zien verdwijnen in de gretige kindermond. Misschien waren we toen niet bewust van het eigen plezier dat we eraan hadden en evenmin van het plezier dat Polle eraan had. Maar dat moet enorm geweest zijn: de hoogte en het vuur, dat waren zijn twee elementen, en daarin kon hij zich met koekenbakken eens op een ludieke manier uitleven: het vuur van de leuvense stoof zo temmen dat geen pannekoek verbrandde, en de hoogte zo inschatten dat er geen een naast de pan terecht kwam.

De overgang van Allerheiligen naar Allerzielen en het verband tussen die twee, lag simpelweg in die koekenpan; daarmee vierden we het heilig vuur der martelaren en het vagevuur van de zieltjes. Vreugde is met bruine suiker en siroop de beste saus.

Brandweergeslacht Noëz 157 jaar pompiers voortg

Louis Noëz overleed enkele dagen geleden op 82-jarige leeftijd. Onbekend? Niets is minder waar, hij was een bekende familie van dakdekkers. Maar daarvoor was het niet bij. 157 jaar lang leverde de familie Noëz pompiers in de stad van de Maneblussers en dat van Mechelen op zoon. Een echte brandweerdynastie dus, waarvan de laatste sporen nu zijn uitgewist.

Mechelen

Sven Van Haezendonck

Het begon allemaal in 1822 bij de oprichting van het Mechelense pompierskorps. Een echte troepenbrandweer was er toen eraar nog niet. Het bevel was in handen van de stadsbouwmeester en qua materieel bestonden de pompiers het stel-

len met drie handpompen. Die konden amper 200 liter water per minuut leveren.

De stad stelde een politiereglement op dat bepaalde wie zich bij brand onmiddellijk naar de plaats van het onheil moest begeven. Dakdekkers hoorden daarbij omdat ze zich gemakkelijk vrij konden maken en zij hadden geen hoogtevrees. Zo was Jean-Baptist de eerste telg van de Noëz' die pompier werd.

Een verplichting die omsloeg in pure passie, want na hem volgden nog elf nazaten. Eén, Louis' vader, schopte het zelfs tot commandant. Louis Noëz was aan het begin van de Tweede Wereldoorlog in 1940 de laatste die als vrijwilliger bij de Mechelse brandweer aan de slag ging. Elf jaar later werd hij beroeps.

"Louis wijdde hart en ziel aan de brandweer, hij was een geboren pompier. Jarenlang was hij centralist voor de toenmalige dienst 900 (nu 100, red.), een taak die hij met erg veel toewijding volbracht", zegt echtgenote Jeanne Beelaerts. "In 1979 ging mijn man met pensioen. Maar bij een opendeurdag stond hij nog altijd op de eerste lijn, ook al ging het de laatste keer al erg moeilijk", gaat weduwe Jeanne voort.

De zoon van adjudant Louis Noëz, ook een Louis trouwens, koos niet voor de brandweer. Dat betekende het einde van een 157 jaar oud brandweergeslacht. "Vader heeft daar nooit iets over gezegd. Toen het in de jaren zestig mijn beurt was, waren de arbeidsvoorwaarden niet optimaal. Bij mijn eerste job was ik wel lid van de vrijwillige brandweerploeg, maar wij hebben nooit moeten blussen", zegt zoon Louis.

"Misschien zorgt mijn achterkleinkind Arne ooit wel voor de opvolging. Oké, hij is nog maar zes jaar, maar het knaapje is wel gebeten door de brandweermicrobe", besluit Jeanne Beelaerts.

Echtgenote Jeanne Beelaerts en zoon Louis Noëz bewaren goede herinneringen aan hun overleden echtgenoot en vader. Hij was de laatste van het bekende brandweergeslacht Noëz. (Foto Dirk Vertommen)

Een Pompierfamilie

Dat Mechelen wakkere brandweer-mannen heeft is reeds tot buiten onze grenzen gekend en dat die koene vrij-willigers, want die menschen handelen en werken uit zuivere menscheit voor stad en medeburgers, ook taate mannen zijn, die er het blijte niet gemakkelijc bij neerleggen, daar-van geeft de nog altijd op de bres staande vijf-en-zeventig-jarige G. Cluy-tens bij elken brand of dreigend ge-vaar de meest sprekende getuigenis.

Maar we hebben het hier meer recht-streeks over een ware pompierfamilie of de Noëz's, waarvan Jan Baptist Noëz, schaliedekker van stiel, op 25 Februari 1822 door het stadsbestuur van Mechelen tot eersten helper van pomp nummer 1 werd benoemd.

Al de andere mannelijke familieleden waren beurtelings schaliedekkers en ook pompiers.

Volgens het toenmalig politieregle-ment waren zekere beroepen of amb-ten verplicht het noodig personeel voor daartusschen te leveren, daarbij of de mannen van ladder en dak gere-kend, want artikel 16 van bedoeld politiereglement luidde: «Alle rook-ers, schaliedekkers, timmerlieden, zijn verplicht op straf van boete, van zich des onheils te begeven om het vuur te helpen blusschen».

En zoo is de familie Noëz altijd in het brandweerkorps verzeild geweest. Tot in 1859, bij de herinrichting van ons stedelijk pompierkorps waren er nog drie Noëz's in dienst; namelijk: ludocus Corneel en Victor, allen schaliedekkers vanaf 1859 tot 1894, toen voor de tweede maal het hier be-doeld korps eene grondige hervorming onderging, en als gewapend-vrijwilli-gerskorps werd gehuldigd vinden wij: Noëz Philip, van 1859 tot 1866; Noëz Jossse, van 1859 tot 1889; Noëz Victor, van 1866 tot 1892; Noëz Gustaaf, van 1885 tot 1892; Noëz Leon, van 1885 tot 1899. Allen schaliedekkers en Ka-rel Noëz, zinkbewerker, van 1892 tot 1902; Noëz Emiel, van 1894 tot 1902; Noëz Leonard, van 1901 tot 1930 en Noëz Louis, van 1912 tot 1930.

Ziedaar beslist een familie, die zich al de jaren dóór en dat cedurende 108 jaar beslist verdienstelijc heeft ge-maakt tenover stad en Mechelaren. Daar zal u iets van af!

15 februari 1939

BIJ ONZE STEDELIJKE POM-PIERS. Benoemingen. — Bij be-vordering van eerste-luitenant Pol Noëz tot commandant van het stedelijk brandweer-korps; bij verhooging van onder-luitenant Lod. Noëz tot luitenant; en benoeming van Emiel De Coster, zoon van den betreu-ten bevelhebber J. De Coster, en gewestelijk inspecteur der pompierkorpsen, tot onderlui-tenant onzer brandweer, nemen we de gelegenheid te baat die drie oversten hartelijk proficiat te wenschen voor hunne beko-men bevorderingen en in felici-tatie omvatten we zelfs al die trouwe manschappen welke steeds alles veil hebben voor het algemeen en de veiligheid onzer Mechelsche bevolking, iets wat we reeds dikwils heb-ben aangestipt en graag her-halen.

Bij de hoogeraangeteekende benoemingen bij het overwegen derzelve dachten we als onwil-lekeurig terug aan een artikelje dat we hier voor jaren hebben laten verschijnen en dat als titel droeg: «Een pompierfamilie». Het ging toen over de familie Noëz, waarvan Jan Baptist Noëz, schaliedekker van beroep, op 25 Februari 1822, door het stads-bestuur van Mechelen tot eer-sten helper aan de brandpomp N.S. werd benoemd. Al de ande-re mannelijke familieleden wa-ren beurtelings schaliedekker en ook pompiers.

Volgens het politiereglement van dien tijd, en later waren sommige stielen aangewezen om het pompierkorps te be-volken.

En zouden we dan de familie Noëz geen pompierfamilie kunnen en moeten noemen.

16 januari 1938

OM IN DE GEWOONTE TE BLIJVEN — hebben behendige velodieven wederom een vieraal rijwielen scheef geslagen, waar-van twee op de Grootte Markt, toebehoorende aan den heer Verbeemen, uit de Lakenma-kersstraat, en het andere van L. Van Eycken, wonende te Treme-loo. De eerste had zijn fiets aan de deur eener herberg laten staan, wat hij anders nooit deed; de tweede was Zaterdag een kijkje op onze Zaterdagse markt komen nemen.

Zinspeelden we in ons voor-gaande nummer, zoowat op de onvoorzichtigheid van vele win-keliers, veel meer nog zou dat kunnen gedaan worden op de eigenaars van rijwielen, die maar niet geleerd geraken, al-hoewel het spreekwoord zegt: «Men moet leeren met schade en met schandte».

WELVERDIENDE ONDER-SCHIEDING — Bij de viering der Sinte Barbarafeesten, welke, al-hier, hun verloop hebben gekre-gen bij ons Stedelijk Pompier-korps, werd op het feestmaal, opgediend in het lokaal «Bavaro Belge» door Burgemeester Rid-der Dessain, het eerteeken twee-de klas, op de borst van onder-luitenant I. Noez gespeld, ter gelegenheid van dezex zilveren jubileum als brandweerman. De heer Burgemeester zinspeelde daarbij terecht op de oude trou-we familie Noez bij het Stedelijk brandweerkorps sinds jaar en dag, feit waarover we hier wel-eens breedvoerig hebben uitge-weid.

Pompier- en Schaliedekersfamilie

Bij het vernemen door het staats-blad, dat onderluitenant Polle Noëz, en Louis Noëz, de eerste tot luitenant, en de tweede tot onderluitenant, van ons gewapend politiekorps waren be-noemd, dachten we als van zelfs terug aan al de Noëz's, die als uit het brand-weerkorps niet weg te slagen geweest zijn sinds jaar en dag.

't Is waar, 't zijn mannen van ladder en dak, en die zijn van lang voor onzen tijd steeds aangewezen geweest om pompier te spelen en zoo vinden we reeds in 1852, Jan Baptist Noëz door het stadsbestuur aangewezen als pom-pier-helper aan de pompen.

Dat schaliedekkers en mannen van de leer, als aangewezen waren om deel uit te maken van blusschers, blijft uit het politiereglement van voor jaren, dat on-der artikel 16 zegde: «Alle metsers, schaliedekkers, timmerlieden zijn ver-plicht op straf van boete van zich bij brand onmiddellijc naar de plaats des onheils te begeven om het vuur te hel-pen blusschen».

In 1859, bij eene herinrichting van het pompierkorps waren er drie Noëz's in dienst, namelijk: Louis, Corneel en Victor.

Bij de tweede heropknapping van het korps in 1899, toe we een gewapend pompierkorps kregen, vonden we tus-schen de lijst der manschappen: Noëz Philip, van 1850 tot 1866; Noëz Jossse, van 1859 tot 1889; Noëz Victor, van 1866 tot 1892; Noëz Gustaaf, van 1885 tot 1892; Noëz Leon, van 1885 tot 1899, tot heden en Louis Noëz van Karel Noëz, zinkbewerker, pompier van 1892 tot 1902; Noëz Emiel, van 1894 tot 1901, tot heden en Louis Noëz van 1912 tot op den dag van vandaag...

Als we dat familiefijstje zoo eens na-likken: hebben we wel het recht van een pompierfamilie te praten... Niet?

KONINKLIJKE BELGISCHE
BRANDWEERFEDERATIE

BRANDWEER VAN
Mechelen

Er wordt hierdoor bevestigd dat de

Heer *Soën Joris*

M Opstelendtaak 2

geboren te *Mechelen*

op *26 November 1915*.

deel uitmaakt van de voormelde

brandwever als *Brandwever*

Te *Mechelen*, op *1-8-43*

Bestatiging voor een jaar vernieuwd.

De Bevelhebber,

Gezien voor echtverklaring :
De Burgemeester,

M...

Opmerking. — Deze eenzelvigheidskaart is slechts
geldig voor een jaar, vanaf den datum der afgifte.

11058/195

dragers,

Bestatiging voor een jaar vernieuwd.

Op *1 Januari 1944*

De Bevelhebber

(Stempel)

W. de Weert

Bestatiging voor een jaar vernieuwd.

Op

De Bevelhebber,

(Stempel)

Bestatiging voor een jaar vernieuwd.

Op

De Bevelhebber,

(Stempel)

Bestatiging voor een jaar vernieuwd.

Op

De Bevelhebber,

(Stempel)

Bestatiging voor een jaar vernieuwd.

Op

De Bevelhebber,

(Stempel)

Bestatiging voor een jaar vernieuwd.

Op

De Bevelhebber,

(Stempel)

STAD MECHELEN

MECHELEN, 16 December 1952
Tel. 130.37

Afdeling : 1e

Ref. JVDB/JV

Brandweer
Vrijw.korps

AANGETEKEND

Het College van Burgemeester en Schepenen,
aan de heer NOEZ Leopold
XII-Apostelenstr.2
Alhier

Mijnheer,

Wij hebben de eer U hierbij afschrift te bezorgen van het besluit dd.2 December 1952 van de heer Gouverneur der Provincie Antwerpen, waarbij uw aanstelling als bevelhebber van de vrijwillige brandweer van Mechelen wordt ingetrokken op datum van 25 September 1944. Tevens wordt U eervol ontslag verleend als luitenant van genoemde brandweer.

Hoogachtend.

NAMENS HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN :

Bij verordening :
De Secretaris wd.,

Fr. JOOSEN

De Burgemeester,

A. SPINOY

PROVINCIEBESTUUR
VAN ANTWERPEN

7^e Afdeling nr. 24

Brandweer
Bervol ontslag

Voor afdeling
Voor de Provinciale Griffier
De afgevaardigde Directeur
Rob. PICAVET

DE GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Gezien het schrijven van 19 Januari 1952 waarbij de heer NOEZ Leopold, wonende XII Apostelenstraat 2 te Mechelen, aanvraagt hem eervol ontslag te verlenen als luitenant-bevelhebber van de vrijwillige gewapende Brandweer Mechelen ;

Herzien het besluit van mijn ambt dd. 3 Maart 1939, waarbij aanvrager in dat ambt slechts werd aangesteld gelet op de bepalingen van art. 3 van het grondreglement der betrokken brandweer, goedgekeurd door mijn ambt bij besluit van 10 Augustus 1938, en de daarbij gestelde voorwaarde tot benoeming niet heeft vervuld alhoewel hij daartoe voldoende gelegenheid heeft gehad ;

Aangezien aanvrager tijdens de oorlog na het bereiken van zijn ouderdomsgrens op 24 Juli 1941 zonder meer in functie is gebleven tot op het ogenblik van zijn schorsing door de wd. burgemeester van Mechelen op 25 September 1944 ;

Aangezien echter de tegen hem aangevoerde beschuldigingen van onvoldoende langslievende houding, voorwerp van die schorsing, niet werden weerhouden ;

Aangezien dan kan aanvaard worden, tot regularisatie, dat betrokken op 25 September 1944 werkelijk opgehouden heeft het bevel over het brandweerkorps van Mechelen te voeren ;

Gelet op het advies van de heer ir. E. Rombaut, Inspecteur der Brandweerdiensten in de provinciën Antwerpen en Limburg ;

Gezien het advies van de heer Minister van Binnenlandse Zaken te Brussel ;

Gezien de Koninklijke besluiten van 15 Maart 1935, 3 Juli 1936 en 17 September 1937 tot organisatie van de brandweerdiensten en tot goedkeuring van het model-grondreglement van de Regering,

BESLUIT ;

- Artikel 1 - De aanstelling van de heer Noëz Leopold als bevelhebber van de vrijwillige gewapende brandweer van Mechelen wordt ingetrokken op datum van 25 September 1944.
- Artikel 2 - Aan de heer Noëz Leopold voornoemd wordt vanaf dezelfde datum eervol ontslag verleend als luitenant van de genoemde brandweer.
- Artikel 3 - Afschrift van dit besluit wordt gezonden, voor uitvoering, aan het gemeentebestuur van Mechelen en, voor kennisgeving, aan de heer Minister van Binnenlandse Zaken te Brussel, en aan de heer ir. E. Rombaut, Inspecteur der Brandweerdiensten in de provinciën Antwerpen en Limburg, te Antwerpen.

Gedaan te Antwerpen, de 2de December 1952

(get.) R. DECLERCK

/Voor ...

PROVINCIEBESTUUR VAN ANTWERPEN.

6° Afdeeling.

Nr.24 R.W.

DE GOUVERNEUR DER PROVINCIE ANTWERPEN,

Gezien de beraadslaging van den Gemeenteraad van Mechelen dd.27 Oktober 1938,waarby de hh. Noëz Leopold,Noëz Louis en De Coster Rombaut,als kandidaten worden voorgesteld tot de plaats van bevelhebber by de gemeentelyke gewapende vrywilligersbrandweer ;

Gezien het schryven van den heer Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 16 Februari 1939,waarby bericht wordt dat een brandweerofficier tot geen hooger grad kan bevorderd worden,zonder de voorwaarden te vervullen,wel onmisbaar zyn om in het officierenkader opgenomen te worden ;

Overwegende dat de hr.Noëz Leopold,geboren te Mechelen op 24 Juli 1888 by Koninklyk besluit van 14 November 1934 tot luitenant werd bevorderd,maar geen drager is van het diploma van brandweerofficier;

Prevet van officier wetw. 1907.
Gezien het advies van den heer provinciaal opziener der brandweerdiensten ;

Gelet op de Koninklyke Besluiten van 15 Maart 1935,3 Juli 1936 en 17 September 1937 op de herinrichting der brandweerdiensten en tot goedkeuring van het model-grondreglement ;

B E S L U I T :

Art.1-De Heer NOEZ,Leopold, wordt aangesteld als bevelhebber van voornoemd korps,met dien verstande dat hy zich zoohaast mogelyk met de reglementaire bepalingen moet in orde stellen,waarop dan tot de eigenlyke benoeming zal kunnen overgegaan worden.

Art.2-Afschrift van dit besluit zal voor uitvoering gezonden worden aan het Gemeentebestuur van Mechelen,vor kennisgeving aan den Heer Minister van Binnenlandsche Zaken en aan den heer gewestelyk Toeziener der brandweerdiensten.

Gedaan te Antwerpen,den 3 Maart 1939.

(get.)Baron HOLVOET.

Voor eensluidend afschrift :
De Griffier der Provincie,
(get.)Th.DE RUYTER.

VOOR GELYKVORMIG AFSCHRIFT :
De Burgemeester,

Deen

Albert, Roi des Belges

Albert, Koning der Belgen

A tous présents et à venir, SALUT

Aan allen tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL

Voulant, par un témoignage de Notre bienveillance, reconnaître les services rendus, dans l'exercice de leurs fonctions par les membres des corps de sapeurs-pompiers communaux,

Willende, door een blijk Onze welwillendheid, de diensten erkennen in het uitoefenen van hun ambt bewezen door de leden der gemeentelijke brandweer,

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de l'Hygiène,

Op voorstel van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken en Volksgezondheid,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN:

Article 1. - La Médaille d'Or de l'Ordre de Léopold II est conférée à M. Léopold NOEZ, sous-lieutenant à Malines.

Artikel 1. - De Gouden Medaille der Orde van Leopold II wordt verleend aan den heer Léopold NOEZ, onderluitenant te Mechelen.

Article 2. - Il prendra rang dans l'Ordre, à dater de ce jour.

Artikel 2. - Hij zal, te rekenen van heden in de Orde rang nemen.

Article 3. - Notre Ministre des Affaires Etrangères, ayant l'administration de l'Ordre, est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Artikel 3. - Onze Minister van Buitenlandsche Zaken, tot wiens bevoegdheid het beheer der Orde behoort, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Donné à Rutshuru (Congo),
le 8 avril 1932.

Gegeven te Rutshuru (Kongo),
den 8ⁿ April 1932.

(s) A L B E R T (g).

PAR LE ROI :

VAN 'S KONINGS WEGE :

Le Ministre de l'Intérieur et de l'Hygiène,

De Minister van Binnenlandsche Zaken en Volksgezondheid,

(s) H. CARTON (g).

POUR COPIE CONFORME :

VOOR EENSLUIDEND AFSCHRIFT :

Le Ministre Plénipotentiaire
au
Ministère des Affaires Etrangères,

De Gevolmachtigde Minister
bij het
Ministerie van Buitenlandsche Zaken,

P. ...